

**Aceasta este a doua parte a poveștii.
Citiți-o și apoi creați-o!**

PIJAMAUA MIRACULOASĂ

Bobula a început să se simtă ca o focă. În zadar, bunica își spăla nepotul, care era murdar ca o ridiche. Cel mai rău lucru era că bunica lăsa întotdeauna doar puțină apă în cadă. Când Bobula se ridica, apa nu-i ajungea nici până la glezne. Nici cea mai mică rață nu putea face baie în așa puțină apă.

- Bobula, se anulează povestea din seara asta, a spus bunicul după cină. Mergem la piață foarte devreme.

Bobula avea lacrimi de crocodil în colțul ochilor. Una aproape că scuiase tare când bunicul spusese că îi arată ceva ce nu mai văzuse niciodată. A luat-o de mână și a condus-o în camera din față. Camera din față se mai numea și camera curată și era mereu ținută în mare ordine. Nimeni nu intra niciodată în această cameră, iar dacă intrau, trebuiau să își scoată papucii la ușă. Așa că au intrat în misterioasa cameră curată. Desculți, bineînțeles. În liniște, ca să nu-i prindă bunica. Bunicul a deschis unul dintre dulapurile înalte. Bunicul a mormăit o vreme, apoi a scotocit în dulap, a scos ceva, a închis ușa dulapului și au ieșit. Bobula ar fi vrut totuși să se uite mai atent, pentru că lăsaseră multe de descoperit acolo.

Bunicul a desfăcut încet haina pe care o scosese din dulap.

- Pijama! Pijama cu dungi! a strigat fetița.
- Aceasta este o pijama miraculoasă!
- O pijama miraculoasă? șopti Bobula, și chiar și respirația ei deveni mai liniștită.
- Da, era a mamei tale. Încearc-o!

Bobula s-a strecurat cu grijă în pijamaua ei minunată, dar era lungă. Bunicul a ridicat plapuma și Bobula a sărit în pat.

- Te face invizibil?, a întrebat ea entuziasmat.
- Nu, dar dacă dormi în pijamaua asta, vei fi mai mare până dimineață.

Pe măsură ce adormea, își simțea brațele și picioarele din ce în ce mai lungi.

Notează cele mai importante informații din text!

*Notițele pot fi sub formă de:
Hartă mintală, Tabel, Desene, etc.*